

DICTATS SUPERIOR

13

Un col·legi de capellans

Existeix una poderosa raó per la qual el meu germà i jo fórem tímidament agnòstics en la joventut i arravatadament ateus en la maduresa: cinc anys en un col·legi de capellans; cinc anys sota sotanes ràncies que pensaven en la religió com en un assumpte terrenal. Passàrem d'una missa a la setmana a missa i rosari cada dia amb l'afegit dels exercicis espirituals. Tot plegat era massa, era excessiu per a nosaltres. L'ambient era, a més i damunt, competitiu fins a extrems indignants per a uns mandrosos que, com nosaltres, s'inclinaven més per la intuïció intel·ligent que per la voluntat de l'estudiós. La voluntat és la virtut dels mediocres, he sabut més tard però a temps. El sistema educatiu dels jesuïtes premiava amb honors superlatius els aplicats i humiliava els indolents. L'època era tan benigna per als pedagogs que els inhibia d'usar correctament el cervell.

Font: Ferran Torrent, *Gràcies per la propina*, Barcelona, Columna, 1995 (adaptació)

Nombre de mots: 145

Observacions: text narratiu; dificultat equilibrada: eles, esses, accents i dièresis...